

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Heinrich Rahn

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne/ I.U.D. & Prof. Ad Exequias, Quas Puellae ... Dorotheae Sibrandae, Mater moestissima Hodie ... paratas cupit Omnes omnium ordinum Cives Academicos amanter invitat

Rostochii: Kilius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761733>

Druck Freier Zugang

Rahne, H.,
in
D. Sibrand.

Rostock, 1651.

36

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774761733/phys_0002](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761733/phys_0002)

DFG

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774761733/phys_0003](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761733/phys_0003)

DFG

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774761733/phys_0004](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761733/phys_0004)

DFG

162.

PROGRAMMA
Quo
RECTOR
Universitatis Rostochiensis
HENRICUS RÖNSE/
J. U. D. & Prof.
Ad Exequias,
Quas
PUELLÆ EXIMIÆ SPEI
DOROTHEÆ
SIBRANDÆ,

Mater mœstissima

Hodie ad horam primam paratas cupit
Omnes opusculum ordinum Cives Academicos
amanter invitati.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLI, Acad. Typogr.
ANNO M. DC. LI.

184

AMANDO B.

०५६

AG 350

2014-02-22

1922 LIB

卷之三

CRIMSON

卷之三

ΕΑΤΗΤΙΩΝ ΕΛΛΑΣ

卷之三

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by Google

1920-1921
1921-1922
1922-1923
1923-1924
1924-1925
1925-1926
1926-1927
1927-1928
1928-1929
1929-1930
1930-1931
1931-1932
1932-1933
1933-1934
1934-1935
1935-1936
1936-1937
1937-1938
1938-1939
1939-1940
1940-1941
1941-1942
1942-1943
1943-1944
1944-1945
1945-1946
1946-1947
1947-1948
1948-1949
1949-1950
1950-1951
1951-1952
1952-1953
1953-1954
1954-1955
1955-1956
1956-1957
1957-1958
1958-1959
1959-1960
1960-1961
1961-1962
1962-1963
1963-1964
1964-1965
1965-1966
1966-1967
1967-1968
1968-1969
1969-1970
1970-1971
1971-1972
1972-1973
1973-1974
1974-1975
1975-1976
1976-1977
1977-1978
1978-1979
1979-1980
1980-1981
1981-1982
1982-1983
1983-1984
1984-1985
1985-1986
1986-1987
1987-1988
1988-1989
1989-1990
1990-1991
1991-1992
1992-1993
1993-1994
1994-1995
1995-1996
1996-1997
1997-1998
1998-1999
1999-2000
2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024
2024-2025
2025-2026
2026-2027
2027-2028
2028-2029
2029-2030
2030-2031
2031-2032
2032-2033
2033-2034
2034-2035
2035-2036
2036-2037
2037-2038
2038-2039
2039-2040
2040-2041
2041-2042
2042-2043
2043-2044
2044-2045
2045-2046
2046-2047
2047-2048
2048-2049
2049-2050
2050-2051
2051-2052
2052-2053
2053-2054
2054-2055
2055-2056
2056-2057
2057-2058
2058-2059
2059-2060
2060-2061
2061-2062
2062-2063
2063-2064
2064-2065
2065-2066
2066-2067
2067-2068
2068-2069
2069-2070
2070-2071
2071-2072
2072-2073
2073-2074
2074-2075
2075-2076
2076-2077
2077-2078
2078-2079
2079-2080
2080-2081
2081-2082
2082-2083
2083-2084
2084-2085
2085-2086
2086-2087
2087-2088
2088-2089
2089-2090
2090-2091
2091-2092
2092-2093
2093-2094
2094-2095
2095-2096
2096-2097
2097-2098
2098-2099
2099-20100

三

10

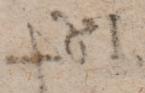
卷六

2

97

1

purl.u

Erè atque eleganter
Seneca; O ignaros, inquit,
malorum suorum , qui-
bus non mors ut optimum
inventum naturæ
laudatur! quæ sive felici-
tatem includit, sive cala-
mitatem repellit, sive sa-
rietatem aut lassitudinem senis terminat, sive
juvenile ævum, dum meliora sperantur, in flore,
sive pueritiam ante duriores gradus (ætatis sc. se-
culturæ) evocat : omnibus finis , multis reme-
diis, quibusdam votum, de nullis melius me-
rita , quam de his ad quos venit antequam invo-
caretur. Nempe quibus læta adhuc omnia (uti
commentatur ad hunc locum J. Lipsius) & vita
in fructu est. Postea gravis , & mors invocatur
Pari ratione venit mors etiam ad DORO-
THEAM Sibrandes / adolescētem eximiæ
spei, de qua nunc quæ persolvendis extremis ejus
honoribus fecerint, promptè exequemur. Na-
ta igitur Rostochii est, anno Christi 1643. d. 28.
Febr. horâ tertią matutinâ, Patre amplissimo &

A 2 con-

conuentissimo viro Dn. HENRICO SIBRANDO
J. U. D. & Dicasterii Meckelnburgici Advocato
ac Procuratore clarissimo: matre CATHARI-
NA Deutschen/ rarae virtutis fœminâ. Avus pa-
ternus ei fuit amplissimus & consultissimus Vir
Dn. JOANNES SIBRANDUS, J. U. D. qui per
ipsos triginta annos summam navavit operam
Reipublicæ huic tûm literariæ, in qua jura publi-
cè summâ cum laude docuit, tûm opidanæ, in
qua Syndici provinciam strenuè juxta ac candi-
dè sustinuit ornavitque. Aviam paternam, AN-
NAM SCHILLINGIAM habuit matronam lau-
datissimam, viri amplissimi Dn. HERMANNI
SCHILLINGI Consulis de hac urbe optimè me-
riti filiam. Avum maternum sortita fuit integer-
rimum & doctissimum virum Dn. DAVIDEM
Deutschen/ in Republica hac Rostochiensi Pro-
tonotarium sive primicerium notariorum dili-
gentissimum; aviam maternam ANNAM
SCHILLINGIAM matronam singularis ex-
empli. Fuit præcipue pietatis amans, sine qua
nulla unquam virtus perfici atq; absolvit potest.
Quocirca eam rectè principium pariter & finem
actionum omnium sapientes statuerunt. Quæ
vera germanaque cùm non aliunde, quâm ex sa-
cris literis petenda & addiscenda sit, earum le-
ctionem Nostra ita sibi commendatam habuit,
ut

ut & dicta quævis eximia memoriâ teneret. Quæratio studiumque puellæ in hac annorum molitie, quid non præclarum atq; eximum in posterum polliceri videbatur? Nam si agricolæ messem uberem sibi promittere soliti, quum bene floruerint segetes; quidni de maturore ætate Nostræ optima quæq; licebat præsumere, cum pueritia seu adolescentia talis esset? Quæ ut præcipue in hoc sexu merentur laudem, ita in primis commemorandum fuit. Morbum quod attinet, gravissimis spleñis passionibus cor in consensum trahentibus, quas febris continua comitabatur, aliquot abhinc hebdomadis affligi cœpit, unde, cum tam potum, quam cibum aversaretur omnem, fractis tenelli corpusculi viribus morbo debellando sufficere non potuit. Et velut alias fere comparatum est, ut optimum quodlibet minus diuturnum sit; ita & Puella optima immaturo funere oppressa, ac velut rapta de vita est d. XXX. April horâ II. nocturnâ. Magna confusa vulnere est indulgentissima Mater. Præterquam enim quod acerbissimum Parentibus semper accidat, orbari liberis: sanè nihil luctuosius calamitosiusq; putatur, quam illis privari, quibus præcipue animum amantes dedimus. Quid Nostræ DOROTHEÆ ætatulâ mollius aut deliciatus, & ita quoq; jucundius erat? Itaque nunc

A 3

tanto

tanto majorem dolorem ac luctum Matri ipsius
mortis assert, quod immaturior videtur. Nam pue-
ros parvulosq; rapi, id maximè contra naturam
fieri existimatur. Ne prolixius commemorem-
festivitatem ingenii & illam hilariorem in dolem,
quæ omnes facile capiebat. Ne ceteras dotes
animi, virtutumq; semina, quæ in ea agere her-
bam atq; virescere videbantur. Ex quibus rebus
quantum sanctissimæ voluptatis ac gaudii pien-
tissima mater cepit hactenus; tantum nunc ægri-
tudinis mœrorisq; sentit, quum & dulcissimo pi-
gnore, & tot suavissimarū serū fructu se privatam
videt. Sed quæ constantiâ & æquitate animi de-
cumbentē vidi filiam, eadem nunc eam extinctā
feret. Et cogitabit pro pietate sua, quæ dono Dei
ac munere accepit, eandem ejus voluntate ami-
sisse. Ceterum optimum in rebus adversis & effi-
cacissimum præsidium esse, non reluctari Deo,
ejusque voluntate ubique & semper acquiesce-
re. Et bene prorsus cum parvula actum, quæ tot
perversas seculi labes & corruptelas, tot ærum-
nas laboresque, quibus obnoxij semper morta-
les sumus, præverterit, sanctaque ac innocens, &
undi quaque felix excesserit rebus humanis. Sen-
sus profecto, si non oris, Christiani sunt ista in An-
tiphane Comico:

Ber.

Οὐ γάρ πεθαντίς, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ὁδόν,
ἢν πάσῃ εἰλθεῖν ἔσται ἀναγκαῖος ἔχον,
Περιεληλύθασιν· εἴτε χρήματις ὑπέρον
Εἴς ταῦτα καταγώγιον αὐτοῖς ἡξομεν
Κοινὴ τῶν ἄλλων οὐδιατρέψιντες χρόνον.

Lugere amicos mortuos modicè decet.

Non mortui etenim sunt sed illam ipsam viam,

Quam mox necessarium inire nobis omnibus,

Illi praeiverunt. Ecce postmodum.

Transgressi in unum idemque diversorium,

Coniuncti agemus quicquid aevi reliquum est.

Quem putas periisse , ait Seneca, præmissus est,
Et sane præmissa est piè defuncta eò ubi expers
omnis mali nihil timet,nihil cupit, nihil patitur.
Non perdidit lucem,sed securiorem consequuta
est. Non est quod cogites , mæstissima Mater ,
quanto diutius filiam habere potueris,sed quam-
diu habueris. Quod habuisti,in summis bonis po-
ne. Deus illam tibi non mancipio dedit, vita
enim mancipio nulli datur , omnibus usu , sed
commodavit. Si quis pecuniam creditam solvis-
se se molestè ferat , eam præsertim cuius usum
gratuitum acceperit, nonne injustus habebitur?
Dedit Deus filiæ tuæ vitam,dedit & tibi: qui suo
jure usus, à qua voluit, debitum suum citius exe-
git. Gaude itaque te filiam habuisse , & usumfru-
ctum

ctum ejus, quamvis brevior voto tuo fuerit, boni consule. Cogita jucundissimum esse quod habuisti: humanum, quod perdidisti. Omnes huic rei collimur: quisquis ad vitam editur, ad mortem destinatur.

— ἀλλ' ἀναγνωσέτε
Βίον θεού, ὃντε κάρημον στάχυν,
Καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μη. τὸν τοῦτο δὲ
Σπίνειν, ἀπερὸν δὲ τὸ Φύσιν διεκπεράν;

— necessum est enim
Ut spica quæ maturuit, vitam meti.
Hunc vivere illum præmori quid attinet
Deflere, sustinere quæ natum sumus.

Multum vero ad levandum Matris dolorem & istud faciet, CIVES ACADEMICI, si filiolæ exequias, quæ ad H. I. instituentur postea, frequentes prosequi volueritis. Multum enim se oblectabit hac benevolentia vestra & officio, atque ita obliviscetur doloris sui. Certè leviores existimabit, qui cum aliis quasi communis factus. Id itaque sedulò frequenterque ut faciatis, &, quam quisque secum gestat, recordemini mortalitatis, etiam atq; etiam vos adhortamur.

P. P. ad d. VII. Maij anno recuperatae gratiae cito loco L. I.

Conventus ficit in æde B. Nicolaos sacra.

— (6) (9)

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774761733/phys_0013](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761733/phys_0013)

DFG

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774761733/phys_0014](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761733/phys_0014)

DFG

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774761733/phys_0015](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761733/phys_0015)

DFG

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774761733/phys_0016](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761733/phys_0016)

Οὐ γάρ πεθνάσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν οὐδὲν
ἢν πάσιν εἰλθεῖν ἔσται ἀναγκαῖος ἔχον,
Προελπιλύθεσιν· εἴπει χ' ίμεις οὐερὸν
Εἰς τῶν πεπογμένων αὐτοῖς ἥξουμεν.
Καὶνη τὰς ἄλλους ουδιατεξίψοντες χρόνον.

*Lugere amicos mortuos modice
Non mortui etenim sunt, sed illa
Quam mox necessum inire nobis
Illi praeiverunt. Ecce postmodum
Transgressi in unum idemque d
Coniuncti agemus quicquid a vi*

Quem putas periisse , ait Seneca,
Et sane p̄missa est piē defuncta
omnis mali nihil timet,nihil cupit.
Non perdidit lucem,sed securiore
est. Non est quod cogites , m̄stis
quanto diutius filiam habere potue
diu habueris. Quod habuisti,in sum
ne. Deus illam tibi non mancipi
enim mancipio nulli datur , omni
commodavit. Si quis pecuniam cr
esse molestè ferat , eam pr̄sertim
gratuitum acceperit, nonne injustus
Dedit Deus filiæ tuæ vitam,dedit
jure usus, à qua voluit, debitum su
git. Gaude itaque te filiam habuissi

